

PESTMAGEREN

ÅSA LARSSON & INGELA KORSELL

HENRIK JONSSON

PÅ DANSK VED LILIAN KINGO

MARIEFRED

SKRÆDDER-
MESTERGÅRDEN

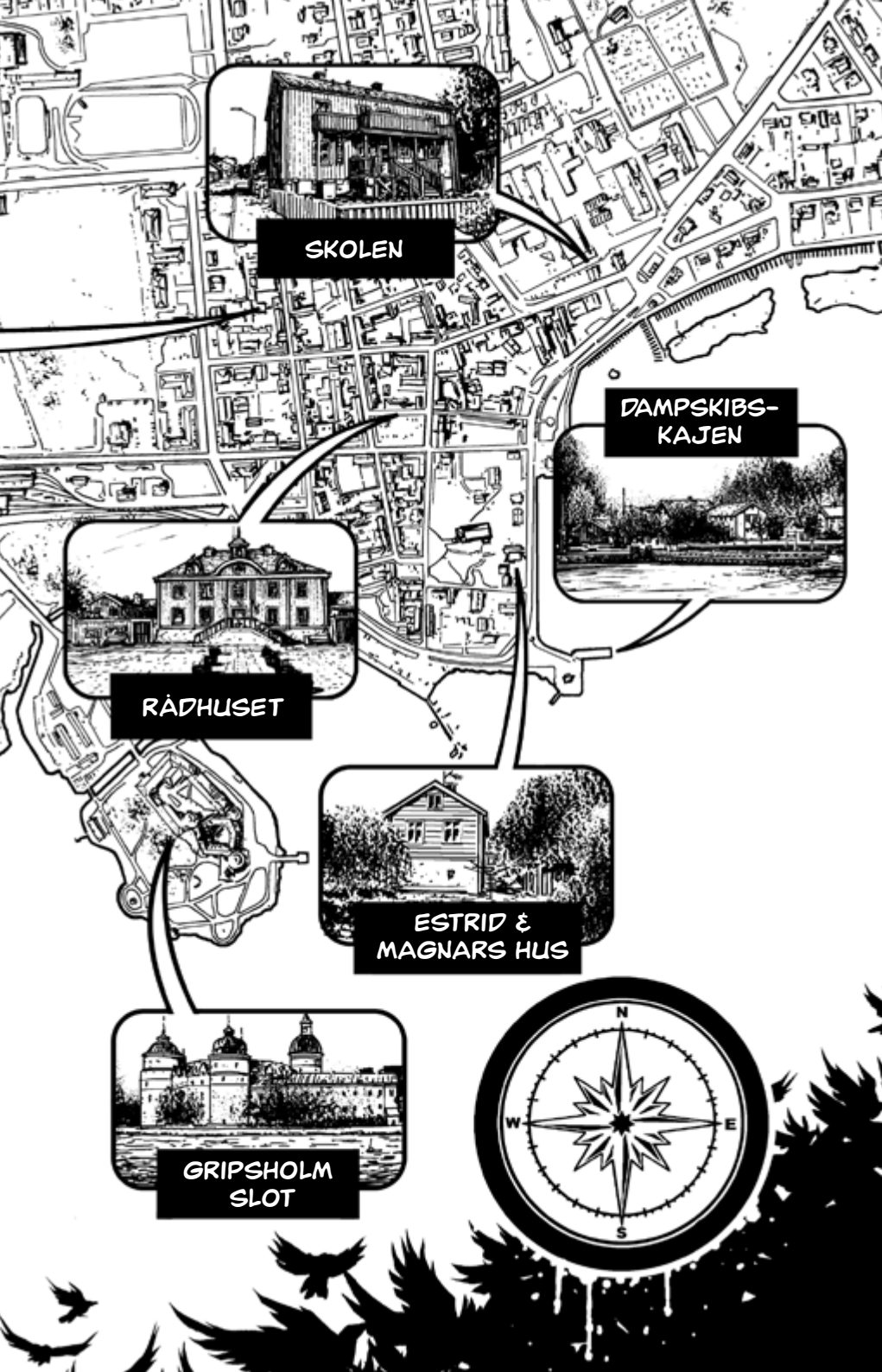

HEJ-HENRYS
SKROTLADE

HEJ-HENRYS
HYTTE

SKOLEN

**DAMPSKIBS-
KAJEN**

RÅDHUSET

**ESTRID &
MAGNARS HUS**

**GRIPSHOLM
SLOT**

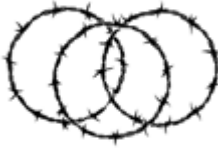

ALTSÅ
MAGGIE
MIGRÆNE ...

... TOG BOGEN
"URTEMEDICIN OG
LÆGEURTER" ...

... OG SÅ TVANG
HUN HEJ-HENRY
OP PÅ ET TAG.

MAGGIE
MIGRÆNES MUND
LIGNER ET RØDT
SÅR. SEJT!

K A P I T E L 2 0 7

Hvorfor svarer Hej-Henry ikke?

Viggo er på vej ud gennem Skræddermestergårdens port. Det er tidligt om morgenen og helt mørkt udenfor. I overmorgen er det juleaften, men det skulle man ikke tro. Der er overhovedet ingen julestemning i Mariefred.

Alle på gaden har lukket skodderne foran deres vinduer, så man ikke kan se de smukke adventstager inde hos folk. I stedet for julebelysning på plankeværkerne har husejerne sat pigtråd op. Folk taler om, at Mariefred er blevet et farligt sted. Der går rygter om dræberhunde og spøgelser.

Næsten alle gadelygterne er smadrede. Nogle af naboerne tror, det er Alrik og Viggo, der har kastet sten på dem, men Viggo ved, det er imper, der har gjort det. Imperne vil nemlig gerne kunne snige sig ind på katte og andre smådyr i mørket uden at blive set.

Hvordan er det blevet sådan her? tænker Viggo og kigger på pigtråden.

For ikke så længe siden var han og Alrik på vej hen ad denne gade til deres første dag på Mariefreds skole. Og dengang havde husene i byen verdensrekord i nuttethed. Nu ligner de en række fængsler.

Viggo retter på sin rygsæk, der hænger over hans ene skulder, og begynder at gå hen mod skolen. Der er juleafslutning i dag, men inden skoledagen går i gang, har han en eftersidning. Hvis det altså kan kaldes eftersidning, når man har det inden skoledagen. Burde det så ikke hedde førsidning?

Årsagen til førsidningen er, at Viggo i går fik D.B.I.N., Den Bedste Idé Nogensinde. Sammen med Suggen og Galten lavede han en snemand inde på skoletoiletet. De bar en masse sne derind og lavede en snemand, der så ud, som om den sad og sked. Det var megasjovt. Det var ovenikøbet lykkedes

Suggen og Galten at skaffe et par bukser, som den havde nede om hælene.

Men det er faktisk videnskabeligt bevist, at voksne ikke har humor.

Viggo, Suggen og Galten blev tvunget til at tørre gulvet inde på toilettet og i hele gangen uden for kantinen, også selvom vandet fra den smeltende snemand ikke engang nåede så langt ud. Sindssygt uretfærdigt. Og derudover fik de en førsidning.

Viggo tjekker sin telefon. Ingen beskeder. Han sendte et billede af toilet-snemanden til Hej-Henry i går, for han har præcis samme form for humor som Viggo. Men Hej-Henry svarede ikke. Viggo har ellers sendt ham omkring tyve beskeder med ”hallo”, ”hallooo” og ”jamen, så svaaaaar dog”.

Viggo fatter det ikke. Hvorfor svarer han ikke? Det er rigtigt, at Hej-Henry blev skidesur, da han fik at vide, at det var Viggo, der huggede hans øje, men i lørdags blev de jo gode venner igen.

Og mor svarer heller ikke på sms'er. Hun forlod Mariefred, fordi hun havde fået et tilbagefald og var begyndt at drikke igen. Men hun har ikke sendt en sms for at fortælle, at hun er tilbage på behandlings-hjemmet.

Når Viggo tænker på det, begynder det at brænde i maven på ham. Han er hele tiden bekymret for mor.

Men det virker, som om Alrik ikke bekymrer sig en skid om hende. Han trækker bare på skuldrene og siger, at hun plejer at forsvinde i en uge, når hun drikker. ”Hun kommer sikkert kravlende, når pengene og sprutten er sluppet op,” siger Alrik. Han bliver helt hård i ansigtet, hvis Viggo kommer med det mindste pip om mor.

Laylah og Anders siger også, at mor nok skal lade høre fra sig snart. Der er ikke nogen, der kan gøre noget. Hvis børn stikker af, kan politiet hente dem. Men voksne har lov til at stikke af, så tit de vil. Så når mor forsvinder, er der ikke andet at gøre end at vente. Og der er ingen, der fatter, hvor hårdt Viggo synes, det er.

Pigtråden tiltrækker Viggos blik. Den slynger sig langs hele plankeværket. Det føles, som om den kravler ind i ham og kryber rundt i hele kroppen. En pigtrådsslange, der hvisker sorte tanker ind i hjernen på ham.

”DIN SKYLD!” hvæser pigtrådsslangen. ”DIN SKYLD, at mor fik et tilbagefald. DIN SKYLD med

Hej-Henrys øje. DIN SKYLD, at Laylah og Anders fik et opkald fra skolen om eftersidningen.”

Pigtrådsslangen skramler rundt inden i Viggo, indtil han når hen til skolen. Der står Suggen og Galten uden for skolens fritidsklub.

”Hej, Viggo,” råber de på lang afstand.

Det er tydeligt, at Suggen og Galten bliver glade, da de ser ham. Pigtrådsslangen forsvinder, bare sådan puff. Suggen og Galten er overhovedet ikke sure, fordi de fik en førsidning på grund af Viggos idé med snemanden, tværtimod. De vinker og griner.

Da Viggo kommer hen til dem, tager de alle sammen deres mobiltelefoner frem og kigger på hinandens billeder af snemanden. Suggen har ovenikøbet filmet det, da eleverne åbnede døren ind til toilettet og fik øje på den. På filmen kan man se elever, der skriger og griner. Så ser man Sløjdt-Thomas, der kommer derhen og råber: ”Hvad har I *nu* fundet på? Viggooooo!” Så er der ikke mere, for Suggen var blevet tvunget til at stoppe telefonen i lommen. Det er ikke så populært at filme, når lærerne får et raserianfald.

Viggo griner ad billederne og filmen. Samtidig mærker han en lille pigtrådsadvarsel i maven. Bare

de ikke går i gang med at kigge på den film, hvor Viggo hugger Hej-Henrys øje. Viggo hader den film. Og alligevel er han nødt til at grine ad den hver eneste gang. Alle synes jo, han er megasej, fordi han gjorde det. På skolen er der flere, der er begyndt at kalde ham 'mestertyven' med respekt. Ingen må få at vide, hvor sindssygt dårlig samvittighed han har.

Men Viggo behøver ikke at være bekymret, hvad angår Hej-Henry-filmen. For pludselig hører Viggo, Galten og Suggen en stemme bag sig.

”Hvad foregår der her?”

Sløjd-Thomas står lige bag ham!

K A P I T E L 2 0 8

Big Mac-mareridt!

Det giver et spjæt i Suggen, Galten og Viggo. Ingen af dem har hørt Sløjd-Thomas komme, men nu står han lige bag dem med nogle sneskovle under armen.

Suggen bliver så nervøs, at han taber sin mobil i sneen. Viggo og Galten putter hurtigt deres mobiler i lommen.

”Hold da op, hvor er det bare dumt!” siger Sløjd-Thomas. ”Al den dejlige, fine nye sne, og så står I tre med snuden i jeres mobiler. Kigger garanteret på en masse lort. Skærmafængige, det er lige, hvad I er.”

Pyh! Han nåede ikke at se, hvad de kiggede på.

Viggo, Suggen og Galten sender lettede blikke til hinanden. Suggen tørrer ikke engang sin mobil af, inden han putter den dybt ned i lommen.

”Da jeg var ung, løb vi på ski eller kælkede eller var ude at træne,” fortsætter Sløjd-Thomas. ”Man glemte alt om tid og sted, så optaget var man.”

”Ja, det kender jeg godt,” siger Galten og smiler uskyldigt. ”Jeg glemmer også tit tid og sted, når jeg spiller.”

”Det er ikke det samme,” siger Sløjd-Thomas og bliver en anelse mere rød i ansigtet. ”Vor tids unge bliver lige så fede som airbags, fordi de ikke laver andet end at sidde og hænge foran en skærm.”

Han griner selv ad det med de fede airbags i et stykke tid.

”Og nu skal I have en eftersidning?” spørger han og kigger tilfreds på Viggo.

”Mmm,” svarer Suggen. ”Vi venter på Bisrat.” Bisrat er hjælperærer på skolen. Han er helt okay, synes Viggo.

”Ja, det ved jeg,” siger Sløjd-Thomas. ”Men Bisrat og flere andre lærere er blevet syge i weekenden. Der er en eller anden underlig influenza, der går på omgang. Så det er mig, der står for eftersidningen.

Og ved I hvad, det påtager jeg mig med stor fornøjelse! Især du, Viggo, trænger til at lære, at man ikke kan opføre sig, som det passer en, uden konsekvenser.”

Viggo stønner indvendigt. Spærret inde sammen med Sløjd-Thomas i en hel time. Det rene Big Mac-mareridt.

”Hallo!” siger Sløjd-Thomas og knipser med fingrene foran Viggos ansigt. ”Du skal ikke stå der og tænke på noget andet, når jeg taler til dig.”

Sløjd-Thomas giver dem de spader, han har under armen.

”Værsgo,” siger han. ”I skal skovle hele gården her foran fritidsklubben fri for sne.”

”Hvorfor det?” spørger Galten oprørt. ”Pedellen får jo løn for at skovle sne. Og han har en snerydningsplov.”

”I skal ikke sige mig imod,” afbryder Sløjd-Thomas. ”Jeg kommer tilbage om et kvarter, og så skal I være færdige!”

Så marcherer han hen mod lærerværelset med lange skridt.

”Øv, jeg har fandeme ikke tænkt mig at skovle sne,” jamrer Suggen.

”Jeg hader ham bare så meget,” stønner Viggo og vender ansigtet op mod den mørke himmel.

Viggos blik lander på det lokale, hvor de skal have deres eftersidning, når de er færdige med at skovle sne. Og så bobler der en plan op i hovedet på ham. En S.T.T., Sløjd-Thomas-Terror.

”Jooo, vi skal skam skovle sne,” siger Viggo langsomt, mens der breder sig et smil over hans ansigt. ”For jeg har fået alle tiders idé.”

Suggen og Galtens øjne lyser. Det er ikke kedeligt at være sammen med Viggo Delling.

”Hvad?” spørger de i munden på hinanden.

Men Viggo svarer ikke. Det skal de nok få at se! Og Sløjd-Thomas' øjne kommer til at poppe ud af hovedet på ham! Og så snart skoledagen er slut, vil Viggo spæne ud til Hej-Henry og fortælle ham om det. Det skal nok få Hej-Henry til at grine, det er Viggo stensikker på.

K A P I T E L 2 0 9

Stil jer ORDENTLIGT op på række

Sløjd-Thomas kommer tilbage efter et kvarter, akkurat som han havde sagt. Hele gården er skovlet fri for sne. Viggo, Suggen og Galten har ovenikøbet fejlet trappen.

Sløjd-Thomas ser sig omkring. Han virker ikke spor tilfreds med, at det hele er perfekt.

”Han vil vel have noget at brokke sig over,” mumler Suggen så lavt, at Sløjd-Thomas ikke kan høre det.

”Nu går vi ind,” siger Sløjd-Thomas og låser op.

De går op på første sal. Men uden for klasseværelset stiller Sløjd-Thomas sig foran døren med

armene over kors. Han ryster på hovedet og smækker med tungen.

”Nej, nej, NEJ,” siger han. ”Er det sådan, I plejer at stille op på række, inden I går ind til time? Stil jer ORDENTLIGT op på række.”

”Jamen vi er jo kun tre,” siger Suggen.

”Udmærket,” siger Sløjd-Thomas. ”Så burde I jo nok kunne finde ud af at stille jer på række efter størrelse. Kom så i gang! Viggo, du skal selvfølgelig stå forrest, for du er jo den mindste i hele klassen.”

Suggen, Galten og Viggo stønner indvendigt, mens de stiller sig op på række efter størrelse. Suggen og Galten er tvillinger, så de er lige høje. Men i dag er Suggens hår en anelse mere pjusket, så det gør ham en anelse højere. Efter lidt skænderier stiller Suggen sig bagest.

”Hmm,” siger Sløjd-Thomas. ”Der er stadigvæk noget, jeg ikke er tilfreds med. Kan I gætte, hvad det er?”

”Dit liv?” mumler Viggo. ”Dit fjæs?”

Suggen og Galten undertrykker et fnis.

”Hvad?” siger Sløjd-Thomas og sætter hånden bag øret.

Alle årene i sløjdlokalet med de larmende maskiner

har gjort, at han ikke hører så godt, og det er heldigt.

”Jeg sagde, DET VED JEG IKKE,” siger Viggo højt.

”Det gik ikke hurtigt nok,” siger Sløjdt-Thomas. ”Men okay, I skal få en chance til. Nu kan I stille jer op i alfabetisk orden efter fornavn.”

Ogsådan fortsætter det i et stykke tid. Sløjdt-Thomas tvinger dem til at stille op efter alder og skostørrelse og alt muligt andet.

Viggo, Suggen og Galten flytter rundt i rækken. De er tavse og sure. Til sidst ser det ud til, at Sløjdt-Thomas er færdig med øvelsen.

Da de har sat sig ind i klasselokalet, uddeler han universets kedeligste skriveopgave. De skal læse en tekst om Skåne og svare skriftligt på en masse spørgsmål.

”I skal svare med hele sætninger,” siger Sløjdt-Thomas. ”For eksempel i spørgsmål et: ’Hvilken by er den største i Skåne?’ skal I ikke bare svare ’Malmø’, men ’Den største by i Skåne er Malmø.’ Så får I også øvet jer på at skrive ordentligt. Det er jo noget, du har særlig meget brug for, Viggo.”

Minutterne slæber sig af sted som en benløs gammel mand på krykker. Viggo stirrer på papiret foran

sig. Han er nødt til at forsøge at svare på spørgsmålene, for Sløjd-Thomas har sagt, at hvis ikke man laver hele opgaven, så får man en eftersidning mere. Og Viggo vil hellere have skoldkopper mellem balderne end sidde her sammen med Sløjd-Thomas igen.

Men det er umuligt at forstå, hvad der står i teksten. Selve spørgsmålene er ikke engang til at forstå. 'Hvilke provinser støder op til Skåne?' og 'Hvilket sund adskiller Skåne og Danmark?'

Sløjd-Thomas sidder med fødderne oppe på katederet og drikker den kaffe, som han har haft med i en termokande. Han tjekker hele tiden sin telefon.

Facebook, garanteret, tænker Viggo. Hvem er det nu, der er skærmafængig?

Efter omkring hundrede års kedsomhed rejser Sløjd-Thomas sig op.

"Hvordan går det?" spørger han.

Så tager han et skridt frem og snupper Viggos papir.

"Lad os så se," siger han og kniber øjnene sammen for at se papiret. "Hvad står der ... Ore ... Snod ... nåh, Øresund. Men hvad står der så længere nede ... Hold da op, Viggo, kan det virkelig

passer, at du går i fjerde klasse? Sad du med blyanten mellem tærerne, da du ...”

Længere når Sløjdt-Thomas ikke. For nu rejser Viggo sig op. Det her er det øjeblik, han har ventet på. Han vidste, at Sløjdt-Thomas ville blive ubehagelig over for ham på et eller andet tidspunkt. Men nu kan han bare vente sig!

”Det er rigtigt!” råber Viggo og slår sig på brystet. ”Jeg kan ikke skrive. Mit liv er meningsløst!”

Suggen og Galten sidder og stirrer. Hvad har Viggo gang i?

Viggo løber hen til vinduet og åbner det.

”Viggo!” råber Sløjdt-Thomas advarende.

Men Viggo er allerede klatret op i vindueskarmen.

”Farvel, du grusomme verden!” råber han.

Så kaster han sig ud. Fra anden sal!

Sløjdt-Thomas skriger af skræk.

”Viggooooo!”

Han kaster sig hen mod vinduet. Og kigger ned på jorden.

Og der! Midt i den snedrive, som Viggo, Suggen og Galten har skovlet sammen, står Viggo. Han er sunket i til livet. Men han er ikke kommet noget til.

Suggen og Galten åbner det andet vindue. De griner som vanvittige.

”Shit, Viggo!” skriger de. ”Vi troede, du døde!”

Viggo bukker og slår ud med armen i en højtidelig bevægelse.

”Viggo Delling!” brøler Sløjd-Thomas. ”Jeg skal ...”

Han står bare og gisper og kan slet ikke finde ud af, hvad han skal sige.

Viggo kravler op af hullet. Så vender han sig om.

Og da han gør det, står Alrik dér ved snedriften.

”Uåh, hvor kom du fra?” spørger Viggo. ”Så du mig? Så du, at jeg ...”

Så går han i stå. For der er noget med Alriks øjne. De er så sørgmodige, at Viggos hjerte er lige ved at gå i stå.

”Har du hørt, hvad der er sket?” spørger Alrik.

”Er det mor?” spørger Viggo.

Hans stemme er helt hæs. Det er, som om nogen har bundet noget stramt omkring hans hals. Tænk, hvis der er sket noget med mor. Tænk, hvis det er Viggos skyld.

Men Alrik ryster på hovedet.

”Nej,” siger han. ”Ikke mor. Det er Hej-Henry ... Han er død.”